

Srážecí titrace

Jsou založeny na vzniku *málo rozpustných* a zároveň málo disociovaných sloučenin. Nejpoužívanější metodou je *argentometrie*, založená na tvorbě málo rozpustných či nerozpustných sloučenin stříbrných, tj. sloučenin s velmi malou hodnotou součinu rozpustnosti K_s . Hodnoty součinů rozpustnosti jsou uvedeny v chemických tabulkách.

Argentometrie

Úvod

Argentometrie je odměrná analytická metoda, založená na vzniku nerozpustných sloučenin stříbra. Jako odměrný roztok se používá roztok AgNO_3 . Základními (standardními) látkami jsou NaCl a KCl . Přímou titrací odměrným roztokem AgNO_3 lze stanovit ionty Cl^- , Br^- a I^- , rhodanidy CNS^- a kyanidy CN^- . Naopak ionty stříbrné Ag^+ lze stanovit odměrným roztokem rhodanidu amonného NH_4CNS (podle Volharda), bromidem draselným KBr (podle Fajanse) nebo chloridem sodným NaCl (podle Gay-Lyssaca).

Odměrnými roztoky v argentometrii jsou 0,1 molární roztoky AgNO_3 , 0,1 molární NaCl (pro standardizaci roztoku AgNO_3) a 0,1 molární roztok rhodanidu amonného NH_4CNS .

K *indikaci* bodu ekvivalence používáme různé látky podle povahy a typu stanovení. Často používaným indikátorem je 5% roztok K_2CrO_4 , používaný při stanovení ve vodě rozpustných chloridů, bromidů a rhodanidů titrací odměrným roztokem AgNO_3 . Vznik oranžověčerveného trvalého zbarvení sraženiny Ag_2CrO_4 nad ssedlinou signalizuje ukončení titrace.

Součiny rozpustnosti používaných stříbrných sloučenin

Sraženina	Zbarvení sraženiny	Součin rozpustnosti K_s
AgCl	bílá	$2 \cdot 10^{-10}$
AgBr	nažloutlá	$5 \cdot 10^{-13}$
AgI	žlutá	$8 \cdot 10^{-17}$
AgCNS	bílá	$8 \cdot 10^{-12}$
Ag_2CrO_4	čokoládově hnědá	$3 \cdot 10^{-12}$

Příprava 0,1 M roztoku AgNO_3 :

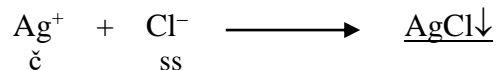
Odvážíme asi 17 g pevného AgNO_3 p.a., rozpustíme ve vodě a doplníme na 1 litr roztoku. Přesnou koncentraci stanovíme na odměrný roztok 0,1 M NaCl .

Laboratorní úlohy z argentometrie

Úloha č. 1. Argentometrické stanovení chloridů v kuchyňské soli.

Princip:

Indikace ekvivalentního bodu se provádí roztokem K_2CrO_4 a je dána vznikem hnědého Ag_2CrO_4 (indikace podle Mohra). Vznikající Ag_2CrO_4 se tvoří těsně po ukončení srážení AgCl a tím indikuje konec titrace.

Pomůcky: kuchyňská sůl, odměrný roztok 0,1 M AgNO_3 , indikátor (5 % roztoku K_2CrO_4), odměrná baňka (100 ml), titrační baňky (100 ml), byreta (50 ml), pipeta (10 ml), kádinky.

Postup: Odvážíme přesně 1 – 2 g vzorku (kuchyňské soli), rozpustíme v destilované vodě a doplníme v odměrné baňce na 100 ml. Odtud odpipetujeme 10,00 ml roztoku, zředíme vodou na 20 až 30 ml, přidáme 5 – 10 kapek indikátoru a titrujeme 0,1 M roztokem AgNO_3 až se roztok jednou kapkou trvale zbarví červenohnědě. Stanovení provedeme celkem 3krát a měříme výslednou spotřebu odměrného roztoku.

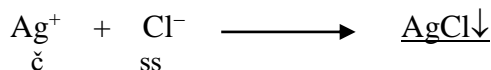
Vypočítejte a do protokolu uveďte:

- kolik gramů chloridů Cl^- zreaguje s 1 ml odměrného roztoku AgNO_3 (uvažujte koncentraci AgNO_3 , s kterou pracujete),
- hmotnost Cl^- v navážce,
- výsledek porovnejte s teoretickou hodnotou pro čistý NaCl .

Poznámka: Výše uvedený postup lze použít při stanovení přesné koncentrace 0,1 M AgNO_3 . Jako standard však použijeme NaCl p.a. s navážkou asi 0,14 g nebo přesně 0,1 M roztok NaCl s objemem 25 ml k jedné titraci.

Úloha č. 2. Argentometrické stanovení chloridů v pitné vodě.

Princip:

Indikace ekvivalentního bodu se provádí roztokem K_2CrO_4 a je dána vznikem hnědého zbarvení roztoku (indikace podle Mohra). Vznikající Ag_2CrO_4 se tvoří těsně po ukončení srážení AgCl a tím indikuje konec titrace.

Pomůcky: vzorek (voda z vodovodu, minerální voda (neochucená), pramenitá voda apod.), odměrný roztok 0,01 M AgNO_3 , indikátor (5 % roztoku K_2CrO_4), titrační baňka (100 ml), byreta (50 ml), pipeta (100 ml), kádinky.

Postup:

Do titrační baňky (250 ml) odměříme přesně 100 ml zkoumané vody, přidáme 20 kapek indikátoru a titrujeme odměrným roztokem až se roztok jednou kapkou trvale zbarví červenohnědě.

Vypočítejte a do protokolu uveďte:

- kolika gramům Cl^- odpovídá 1 ml 0,01 M roztoku AgNO_3 (uvažujte koncentraci AgNO_3 , s kterou pracujete),
- celkovou hmotnost Cl^- iontů (chloridů) ve 100 ml zkoumané vody,
- výsledek vyjádřete v mg/litr,
- výsledek porovnejte s údaji na nálepce na láhvi.

Poznámka: ¹ Dobrá voda obsahuje 8 -50 mg/l, podezřelá nad 50 mg/l, špatná nad 100 mg/l.

² Viz také Příloha – Charakteristika pitné vody (tabulka)

Titrace založené na vzniku rozpustných komplexních nebo málo disociovaných sloučenin

Do této skupiny stanovení patří titrace, jejichž základem jsou reakce spojené se vznikem rozpustných

- málo disociovaných sloučenin, např. *merkurimetrie*
- komplexních sloučenin, zv. *komplexometrie* neboli *chelatometrie*.

1. Merkurimetrie

Odměrná stanovení této metody jsou založena na vzniku málo disociovaných sloučenin rtuti – HgCl_2 , HgBr_2 , HgI_2 , $\text{Hg}(\text{CN})_2$, $\text{Hg}(\text{CNS})_2$.

Odměrným roztokem je 0,05 M roztok $\text{Hg}(\text{NO}_3)_2$, pro stanovení Hg^{2+} sloučenin 0,1 M roztok rhodanidu amonného NH_4CNS .

Merkurimetricky titrací $\text{Hg}(\text{NO}_3)_2$ lze stanovit halogenidy na indikátor nitroprusid sodný (10% roztok), nebo ionty Hg^{2+} titrací roztokem rhodanidu amonného.

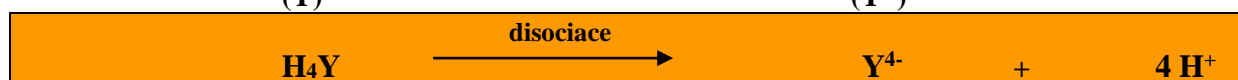
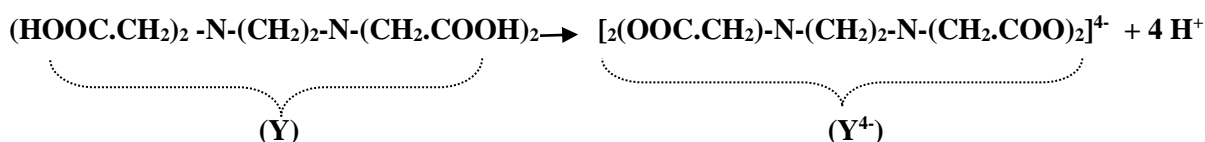
Vzhledem k jedovatosti sloučenin rtuti má merkurimetrie jen omezené požití.

2. Komplexometrie (chelatometrie)

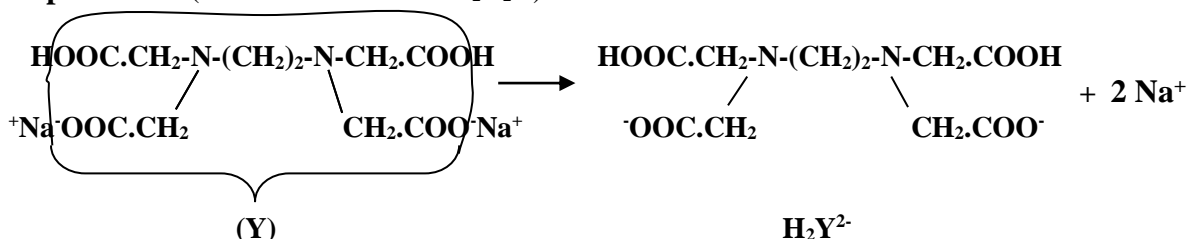
Pod pojmem *komplexometrie* (jinak chelatometrie) rozumíme odměrné analytické metody založené na tvorbě komplexních sloučenin ss s komplexotvorným činidlem. Abychom mohli titrovat ve vodném prostředí musí být komplexotvorná činidla i vznikající komplexy rozpustné ve vodě. Nejčastěji

používaným komplexotvorným činidlem je kyselina ethylendiamintetraoctová (zkr. psáno H_4Y , zv. komplexon II, zkr. EDTA) a její dvojsodná sůl $Na_2H_2Y \cdot 2H_2O$, zv. komplexon III. Tyto sloučeniny vytváří s kovovými ionty stabilní komplexní sloučeniny zv. **cheláty** (obsahují dvojjazné ligandy) a proto je označujeme názvem **chelatony** (také komplexony nebo chelony). Reakce chelatonů s kovovými kationty jsou základem odměrného stanovení kovů ve vodných roztocích (odtud označení chelatometrie).

Vzorce: Komplexon II (kyselina ethylendiamintetraoctová H_4Y – acidum ethylendiamintetraaceticum, zkr. EDTA)

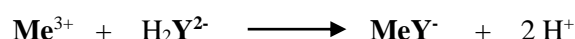
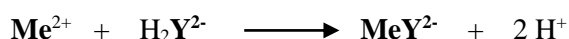

Komplexon III (disodná sůl EDTA $\equiv Na_2H_2Y$)

Chelatometricky určujeme kovy přímou, zpětnou, popř. vytěšňovací metodou. Přímé stanovení je nejčastější. Nejčastěji používáme rovněž jako činidlo roztok komplexonu III. Průběh reakce znázorňují rovnice

ss + komplexon III $\longrightarrow$ komplexní anion komplexonu III se stanoveným kovem Me

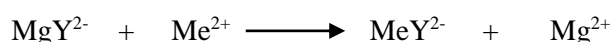

Odměrné roztoky komplexometrické:

Odměrné roztoky komplexonu III (chelatonu 3) pro přímé stanovení mají konc. 0,001 až 0,1 M. Přípravují se odvážením vypočteného množství činidla a po rozpuštění v destilované nebo neionizované vodě doplníme vodou na potřebný objem. Pro roztok o konc. 0,1 M odvážíme přímo 37,21 g disodné soli $Na_2H_2Y \cdot 2H_2O$ a po rozpuštění doplníme v odměrné baňce na celkový objem 1 litru. Vzniklý roztok je nutné standardizovat.

Pro nepřímé stanovení používáme roztoky síranu hořečnatého o konc. 0,001 až 0,1 M. Přesnou koncentraci stanovíme titrací odměrným roztokem komplexonu III.

Pro vytěšňovací titrace používáme roztok chelatonátu hořečnatého. Při reakci probíhá reakce

Komplexometrické indikátory

Pro přímé komplexometrické titrace používáme často speciální indikátory

- **murexid** (má povahu komplexní sloučeniny) – používá se při stanovení vápníku, mědi, niklu a kobaltu. V silně alkalickém prostředí (pH asi 12) s uvedenými kovy vytváří méně stálé komplexy intenzivně červeně zbarvené. Při titraci K III vznikají mnohem stálější komplexy a v ekvivalentním bodě nastává ostrá změna zbarvení do modrofialova.
- **eriochromčern T** (má povahu aromatické azosloučeniny) – používá se pro stanovení hořčíku, zinku, kadmia, olova a manganu v slabě zásaditém amoniakálním prostředí (pH asi 10). Vínově zbarvené komplexy uvedených kovů s indikátorem se při titraci K III v bodě ekvivalence mění na stálější komplexy modré barvy.
- **pyrokatechinová violet** (má povahu aromatických hydroxysulfonových kyselin) – používá se pro přímé stanovení řady kovů jako měď, železo, olovo, vápník, nikl, kadmium, zinek a některé další. Méně stálé komplexy pyrokatechinové violeti s uvedenými kovy mají většinou intenzivně modré zbarvení. V ekvivalentním bodě při titraci K III vznikají s uvedenými kovy pevnější komplexy a při tom se prudce mění zbarvení roztoku na jaké má volný indikátor při daném pH roztoku (podle povahy stanoveného kovu):
  - z modrého na žluté – při pH asi 2 – 6 (stanovení např. Bi, Cu),
  - z modrého na červenofialovou – při pH asi 10 (stanovení např. Cd, Co, Mg, Mn, Ni, Zn).

Laboratorní úlohy z komplexometrie (chelatometrie)

Úloha č.1. Komplexometrické stanovení Ca^{2+} iontů v pitné (minerální) vodě.

Princip:

Stanovení probíhá v silně zásaditém prostředí (pH = 12) na indikátor murexid. Indikace ekvivalentního bodu je při změně zbarvení ze sytě červeného do fialového.

Pomůcky: 2 M NaOH, 0,02 M roztok komplexonu 3, murexid (indikátor), NaCl pevný, titrační baňka (250 ml), byreta.

Postup: Ke 100 ml zkoumané vody (v titrační baňce na 250 ml) přidáme tolik 2M NaOH, aby pH roztoku bylo asi 12. Poté přidáme pevný murexid (směs murexidu a NaCl v poměru 1 : 100), aby vznikl silně červený roztok. Titrujeme ihned 0,02 M roztokem komplexonu 3 a titraci ukončíme při změně barvy z červené na modrofialovou. Stanovení provádíme celkem 3krát a vypočítáme průměrnou hodnotu spotřeby.

1 ml 0,05 M Komplexonu 3 odpovídá 2,8005 mg CaO nebo 2,004 mg Ca^{2+} .

1 ml 0,02 M Komplexonu 3 odpovídá 1,1202 mg CaO nebo 0,8016 mg Ca^{2+} .

1 mg CaO/100ml vody odpovídá 1°dH (dříve označ. Ne°) $\Rightarrow$ 1 ml 0,02 komplexonu 3 odpovídá 1,1202 °dH.

Úkol: Vypočítejte:

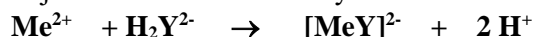
1/ hmotnost Ca^{2+} iontů ve 100 ml vzorku, vyjádřete v mg/litr vody a porovnejte s údajem na obalu zkoumané vody.

2/ tvrdost vody v německých stupních tvrdosti (°dH).

Poznámka: Viz také Příloha – Charakteristika pitné vody (tabulka) a Tvrdost vody (tabulka)

Úloha č.2. Komplexometrické stanovení celkové tvrdosti vody.

Princip: Celková tvrdost vody udává množství kationtů kovů alkalických zemin, hlavně vápníku a hořčíku ve vodě. Udává se v milimolech na litr (mmol/l) nebo v německých stupních tvrdosti (1°dH $\equiv$ 1 německý stupeň tvrdosti odpovídá 1 mg CaO na 100 ml vody). Stanoví se na indikátor eriochromčern T. Komplexon III tvoří při pH = 10 postupně komplexy nejdříve s ionty Ca^{2+} a pak s Mg^{2+} ionty. Tak je možné stanovit celkový obsah obou iontů.

Postup: Do titrační baňky (250 ml) odpipetujeme 100 ml vzorku vody, přidáme 5 ml amoniakálního Schwarzenbachova pufru (směs chloridu amonného a amoniaku, jehož pH = 10) a tuhý indikátor eriochromčern T až je roztok intenzivně vínově červený. Poté titrujeme 0,02 M nebo 0,05 M roztokem komplexonu III až do modrého zbarvení. Stanovení provedeme 3krát a vypočítáme průměrnou spotřebu. Zvláště provádíme slepý pokus, kde místo zkoumané vody použijeme vodu destilovanou (ostatní se nemění). Skutečná spotřeba komplexonu III je dána rozdílem spotřeby činidla při vlastní titraci a při slepém pokusu.

1 ml 0,02 M K III odpovídá 1,1202 mg CaO

1 ml 0,05 M K III odpovídá 2,8004 mg CaO

1,1202 mg CaO = 0,01998 mmol CaO

Úkol: 1) Určete hmotnost CaO v přepočtu na 1 litr zkoumané vody.

2) Určete celkovou tvrdost zkoumané vody mmolech CaO na litr a vyjádřete v německých stupních tvrdosti.

Poznámka ¹Hodnocení vody: nejlepší voda...tvrdost 1,8 mmol CaO/litr vody = 100,9 mg CaO/litr; ⇒ 10,09 °dH, vhodná voda...tvrdost 0,9 až 4,46 mmol CaO/litr vody = 50,5 až 250,1 mg CaO/litr vody; ⇒ 5 až 25 °dH).

: ²Viz také Příloha – Charakteristika pitné vody (tabulka) a tvrdost vody (tabulka)

3) Dodatečný úkol – na základě získaných výsledků úloh č.1 a č.2 vypočítejte hmotnost Mg²⁺ iontů v mg na litr analyzované vody a porovnejte s údajem na obalu zkoumané vody

Úloha č.3. Chelatometrické stanovení železa

Princip: Titrací odměrným roztokem chelatonu III (komplexonu III – disodná sůl ethylendiamintetraoctové kyseliny) se ionty Fe³⁺ váží do žlutě zbarveného komplexu. Barevný přechod v bodě ekvivalence je z červené do žluté.

Indikátorem je kys. sulfosalicylová, která v oblasti pH 1,8 – 2,5 tvoří červenofialový komplex s ionty Fe³⁺ v poměru 1 : 1. Tento komplex Fe³⁺s kys. sulfosalicylovou je méně stálý než nově, při titraci vznikající komplex, s chelatonem III.

Titrace:

Pomůcky: chemikálie – odměrný roztok 0,05 M roztok chelatonu III, p.a., kys. sulfosalicylová (2% vodný roztok), dále byreta (250 ml), 1 – 3 titrační baňky (250 ml), odměrný válec (10 ml a 100ml), pipeta (10 ml), váženka, kapátko, univ. pH papírek.

Postup: Do titrační baňky odpipetujte 10 ml vzorku obsahujícího Fe³⁺ ionty, odměrným válcem přidejte 100 ml dest. vody a 5 ml 2 % roztoku kys. sulfosalicylové. Titrujte 0,05 M odměrným roztokem chelatonu III. Asi 1 ml před bodem ekvivalence barva roztoku v titrační baňce zesvětlá (světle červená). Nyní přidávejte opatrně titrační činidlo po kapkách, vždy důkladně promíchejte. Barva přejde do tmavě oranžové a poté do citronově žluté – to je bod ekvivalence.

Titraci proveďte 3krát a pro výpočet použijte průměrnou spotřebu chelatonu III. Výsledek (obsah Fe³⁺ v roztoku) uveďte v mg/ dm³.

Úkol: Určete obsah Fe³⁺ve vzorku v mg/dm³

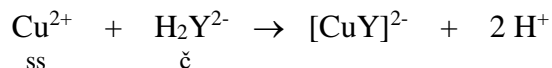
Poznámka:

1. Vypočítejte navážku chelatonu III (s přesností na desetinu mg) potřebnou k přípravě 250 ml roztoku o c = 0,05 mol/dm³. Přesně odvážené množství chelatonu III rozpustíme v malém množství dest. vody (možno trochu zahřát) a po rozpuštění doplníme dest. vodou v odměrné baňce na celkový objem 250 ml. Roztok pořádně promícháme. (*M(chelaton III) = 372,24 g/mol, m_{(chelatonu III) = 4,653 g}*).

2. Základem standardizace odměrného roztoku chelatonu III je reakce kationu Pb²⁺ s indikátorem *xylénová oranž* v prostředí hexamethylentetraminu (urotropinu). Vytvořený indikátorový komplex červenofialové barvy je méně stabilní než komplex kationů Pb²⁺ s chelatonem III. Titrováním se tedy do komplexu s chelatonem III převedou ionty Pb²⁺ volné a posléze vázané v indikátorovém komplexu. V bodě ekvivalence dojde k vyfutrování Pb²⁺ iontů z indikátorového komplexu, což se projeví žlutým zbarvením roztoku vlivem uvolněného indikátoru.

Úloha č.4. Stanovení Cu²⁺ komplexometricky.

Princip: Titrace probíhá v neutrálním, případně amoniakálním prostředí.

Postup a): Roztok vzorku, který obsahuje nejvýše 32 mg Cu²⁺ (je-li vzorek modrá skalice, činí navážka nejvýše 0,12g; u dihydrátu chloridu měďnatého nejvýše 0,083g), se zředí destilovanou vodou v 250 ml titrační baňce asi na 100 ml roztoku, přidáme tuhý indikátor (murexid ve směsi s tuhým NaCl v poměru (1 : 100) a titruje se 0,02 M, příp. 0,05 M roztokem komplexonu III (dále K III) do prvního červenofialového zbarvení. Potom přidáme po kapkách zřed. amoniak (1 : 1) až roztok právě zezelená a pak dotitrujeme činidlem do zářivé fialové barvy.

1 ml 0,02 M K III odpovídá 1,2708 mg Cu²⁺

1 ml 0,05 M K III odpovídá 3,177 mg Cu²⁺

Úkol: 1) Stanovte obsah Cu²⁺ v modré skalici a vyjádřete v hmotnostních jednotkách a v procentech.

2) Porovnejte s teoretickým výsledkem. (% obsah Cu v modré skalici je 25,44 %).

Postup b): Roztok vzorku nebo navážku převedeme kvantitativně do 100 ml odměrné baňky, doplníme destilovanou vodou po značku a do titrační baňky odpipetujeme ke stanovení 25 ml tohoto roztoku. Přidáme po kapkách 2M NH₃ až se vznikající gelovitá sraženina hydroxidu měďnatého právě rozpustí. Pak přidáme 1 lžičku pevného NH₄Cl, zředíme destilovanou vodou na 100 ml a po přidání pevného indikátoru titrujeme komplexonem III z oranžově žlutého do jasně fialového zbarvení.

Úkol: 1) stanovte hmotnost mědi (Cu²⁺ iontu) v mg/litr roztoku,

2) stanovte hmotnost mědi (Cu²⁺ iontu) v mg v navážce, vyjádřete v hmotnostních procentech, příp. výsledek porovnejte s procentovým obsahem mědi v použité sloučenině.

Úloha č.5. Určení rovnovážné konstanty diamminstříbrného komplexu K [Ag(NH₃)₂]⁺

Princip: Diamminstříbrný komplex disociuje podle rovnice

Jeho disociační konstanta K_{[Ag(NH₃)₂]⁺ je totožná s konstantou nestálosti diamminstříbrného komplexu a je dána vztahem}

$$K_{[\text{Ag}(\text{NH}_3)_2]^+} \equiv K_{\text{nest.}} = \frac{[\text{Ag}^+][\text{NH}_3]^2}{[\text{Ag}(\text{NH}_3)_2^+]} = \frac{1}{K_{\text{stab.}}}$$

Poznámka: Hranaté závorky ve zlomku značí koncentraci příslušných iontů.

Koncentrace jednotlivých iontů lze vypočítat a po dosazení do výše uvedeného vztahu pro disociační konstantu tuto hodnotu určit.

Pomůcky: 0,1 M roztok dusičnanu stříbrného, 1,000 M roztok amoniaku, 0,02 M roztok chloridu sodného, zkumavky, byreta (lépe mikrobyreta).

Postup: Ve zkumavce smícháme 3,00 ml 0,100 M roztoku dusičnanu stříbrného s 3,00 ml 1,000 M roztoku amoniaku. Potom do směsi po kapkách přidáváme 0,02 M roztok chloridu sodného až do trvalého mléčného zákalu obsahu zkumavky.

Zjištěné údaje zapište do tabulky:

Tabulka

Pokus č.	V ml 0,1 AgNO ₃	V ml 1,0 M NH ₃	V ml 0,02 NaCl	V celkový /ml/
1.				
2.				
3.				

Úkol: Vypočtete:

- a) koncentraci diamminstříbrného iontu $[\text{Ag}(\text{NH}_3)_2^+]$ (předpokládejte, že všechny ionty Ag^+ při tvorbě komplexu (zpětná reakce k disociaci komplexu) přešly do komplexu,
- b) koncentraci chloridových iontů Cl^- (Cl^- ionty přešly do sraženiny AgCl ; součin rozpustnosti $K_S(\text{AgCl}) = 2,8 \cdot 10^{-10}$),
- c) koncentraci iontů stříbrných Ag^+ (výpočet ze známého součinu rozpustnosti AgCl a známé koncentrace Cl^- iontů),
- d) koncentraci volného NH_3 ,
- e) disociační konstantu.